

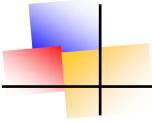
Zborové listy

Z obsahu:

Téma: Boh je Bohom pokoja a nie neporiadku

Slovo na tento mesiac
Cena pravdy
Pán Boh je láska...
Bratská láska
Zhromaždenie kresťanov
Stretnutie staršovstiev
Detská rubrika

Slovo na tento mesiac

...Boh nie je Bohom neporiadku ale pokoja.

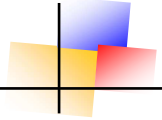
1K 14,33

Toto slovo zaznieva do situácie zboru, v ktorom vznikol neporiadok na spoločných stretnutiach. K praktickým pokynom usporiadania je pripojený záverečný výrok, prostredníctvom ktorého máme vnímať hlbšie duchovné pozadie neporiadku nielen v spoločenstve zboru, ale aj v osobnom živote. Neporiadok, anarchia a nedisciplinovanosť je cudzia nášmu Bohu. Poznávame to pri stvorení v plnom rozsahu. Všetko malo svoje miesto, svoje určenie, aby vládol súlad a harmónia medzi Stvoriteľom a stvorením. Takto sa nám pri stvorení zjavuje Boh pokoja.

Hriech človeka vniesol do stvorenstva neporiadok, disharmóniu vo vzťahu k svojmu Tvorcovi. Dejiny nám rozprávajú o dôsledkoch v živote ľudí a spoločnosti, čo dobre poznávame aj pri sebe v našej dobe. Ľudia v boji o nápravu vecí osobných aj verejných nie sú vstave nájsť trvalé riešenie, ba dokonca obviňujú Boha za všetko zlé na svete, za biedu morálnu i hmotnú, ktorá dusí národy a plodí násilie a terorizmus vo svetovom meradle. V príchode Ježiša Krista nevidia riešenie, lebo nepriniesol nápravu vecí verejných, samozrejme chápanú podľa našich predstáv. Človek a ľudstvo naďalej vo svojom vzdore a pýche odmieta Krista.

Kristus prišiel na tento svet, aby vniesol svoj pokoj a poriadok, aby napravil hriechom zničený vzťah k Bohu. Za cenu potupného ukrižovania nás vykúpil z moci kráľovania smrti, ktorá vnáša rozpad a neporiadok v oblasti duchovnej a morálnej. Potrebujeme si to viac uvedomovať a zápasiť o poddanosť Kristovi. Veď život v Ňom to je aj poriadok, disciplína v zachovávaní jeho slova. V neporiadku, v chaose, v anarchii vládne satan, lebo toto je jeho pole pôsobnosti.

Náš Boh vykupiteľ je Bohom pokoja, súladu a harmónie podľa ním daného princípu autority a podriaďovania. Pravý kresťan sa vyznačuje vernosťou v slove, jeho áno je áno a nie je nie a čo je nad to, je zo zlého (Mt5,37). Je disciplinovaný v správaní sa v hovorení, lebo ovocím Ducha je ovládanie seba. Pamätá na svoje sľuby, ktoré vyriekol pred Bohom pri krste, pri vstupe do zboru, do manželstva... Uvedomujem si, ako musíme nestále pra-

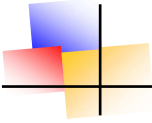
covať vierou na tom, aby tieto plody pôsobenia Ducha Kristovho v nás rástli. Nesmieme zabúdať, že v ľudskom srdci rastie samozrejme, sama od seba „burina“, ako ľahostajnosť, nezodpovednosť, nespoľahlivosť, nestatočnosť, sebecko, zlé reči... (Mk7,21-23), ktorú musíme v pokání trhať. Len v boji viery o poslušnosť Kristovi a jeho nárokom môžeme prežiť vládu Božieho pokoja v Kristovi. Písmo hovorí, aby pokoj Boží víťazil v našich srdciach, to znamená Boží poriadok súlad a harmónia s Ním, ale aj do našich vzájomných vzťahov, ku ktorým sme povolaní v jednom tele v Kristovi (Kol 3,15).

Váš brat kazateľ

Cena pravdy

Vraciam sa späť k scéne Ježiš pred Pilátom do súvislosti s pravdou. Ovplyvnila ma natoľko, že som o tom musel rozmýšľať v súvislosti s dneškom, so mnou a s nami, ktorí sa k Pánu Ježišovi hlásime vierou a častokrát sa tam zastavíme a uspokojíme – to stačí. Mám značku veriaci kresťan. Pilát vyslovil možno preňho samého jednu banálnu otázku, diskutabilnú, ktorá sa hádam ani nedá jednoznačne uzavrieť a dopracovať sa v nej k nejakému prijateľnému záveru. Tak je to aj z pohľadu dnešných ľudí – pravdu vnímajú veľmi svojsky, skôr sa im javí ako cesta k napĺňaniu ich záujmov a cieľov. Nakoniec tak tomu bolo aj pri Pilátovi: hoci sa akosi pokúšal vydať po ceste pravdy – nenachádzam vinu na tomto človeku - jeho záujmy však boli ďaleko silnejšie a rozhodujúcejšie a v on sa im podriadil. Vydal radšej Ježiša na križovanie, akoby bol mal obstať v skúške pravdy. Akoby bol mal pravdu prijať, keď sa k nemu priblížila na dosah ruky. Ostal jej dlhý.

Ale čo my – neostávame pravde naozaj nič dlhí? Ako sa vyrovnávame s našimi predstavami, požiadavkami, zámermi... v čase, keď sa nás zrazu nečakane dotkne pravda? Nepodobáme a sa aj my až priveľmi Pilátovi v tom momente, keď nás pravda začne posúvať do nebezpečnej a možno až likvidačnej polohy, že všetko zmeníme, lebo si treba zachrániť pozíciu, povest', život?

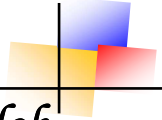

Práve preto, že volíme seba, a nie Ježiša, zostávame síce na jednej strane ďalej veriacimi v neho, ale na druhej strane aj nevyslobodenými ľuďmi. Pri nespočetných križovatkách volieb sa rozhodujeme podľa morálky a kultúry tejto doby, iných ľudí, samých seba..., nie však v záujme pravdy, ktorá nejde iba proti iným a okolnostiam, ale má tu poslanie ísť proti nám. Nastavovať nám zrkadlo, ako to vlastne vyzeráme z vnútra. Akí sme pred Bohom: otvorení a sprístupnení jeho pravde alebo popri viere rozhodujúci sami o všetkom, čo sa týka nás, iných, vecí verejných, cirkevných...?

Poviete si možno, asi to nie je potrebné brať tak príliš vážne poznanú a zjavenú pravdu. Aj Pilátovi sa zdalo, že má moc i právo robiť si, čo chce. Volil seba, pravdu zavrhol. A tak isto je to pri nás: ak volíme seba, pravdu posúvame bokom, zbavujeme ju moci a účinku na naše vyslobodzovanie, duchovný rast a premieňanie sa do podoby Pána Ježiša Krista. Stojíme na jednom mieste a možno čakáme na zázrak posunu, premeny. Žiaden zázrak tohto typu však neprichádza, lebo ten zázrak, ktorý máme na dosah ruky, nepoužívame.

Miroslav Bielik

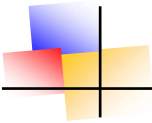

Pán Boh je láska a Jeho najvyšší poriadok

V Turčianskej záhradke, odkiaľ pochádzalo mnoho prebudeneckých kresťanských rodín, žil celý život brat Kevický, pôvodom zeman. Býval v spustnutej starej zemianskej kúrii na okraji prekrásnej Gaderskej doliny a živil sa ako železničiar. Ešte po vojne chodieval do Kremnice do zhromaždenia. Bol pozoruhodný aj tým, že celý život vyrezával obrázky. Krásne obrázky, plastické rastlinné motívy a výjavy z prírody. To však bolo len pozadie, vždy tam bol nejaký citát z Biblie. Zhotovoval ich len za cenu „zlatej“ farby, ktorá nevybledla ani po viac ako 60 rokoch. Aj moji rodičia dostali na svadbu Bibliu a jeden takýto veľký oválny obrázok. Je na ňom nápis: „Boh je láska: chce, aby všetci ľudia boli spasení.“

Je to známy veršík. Myslím však, že niektorým dnešným kresťanom sa ho podarilo prekrútiť do pohodlnej ľudskej podoby, bez súvislostí a Božieho poriadku. Keď to je potrebné z nášho Pána sa môže pri našej nedokonalosti stať priateľ, sluha a všetko ospravedlňujúci a odpúšťajúci Pán Boh. Áno, Pán je láskavý nad naše chápanie. Nikdy nemôžeme ukončiť našu vďaku za zmilovanie a prísľub spasenia. Nemali by sme však pripustiť a spohodlnieť, že nám Boh odpustí len preto, že je našim nebeským Otcom a pretože nás miluje. To odporuje Božiemu poriadku a Božej pravde, zjavenej v Pánovi Ježišovi. Ak by sme podcenili tento fakt, tak bola zbytočná Golgota a vykúpenie sveta na kríži, by bola len mučenícka dráma. Pán Boh odpúšťa naše hriechy len vďaka Kristovej smrti a ináč než Jeho smrťou ľuďom nemohol odpustiť. Všetko, čím znižujeme zlým chápaním Božej lásky túto skutočnosť, odporuje Božej pravde a Božiemu poriadku. Pán Ježiš za nás a s darom poznania nášho hriechu. Usvedčenie našej hanby, ktorú vyznáme v pokání. Tu je ten Boží poriadok, ktorý prenikne našim životom a stane sa nám najlepším sprievodcom na ceste našej životnej púte. Napriek všetkým peripetiám a radosti našej krátkej životnej dráhy vo svetle večnosti.

Celý život sa dívam na v dreve vyrezávaný nápis o Božej láske a dnes je z neho už skoro rodinná relikvia. Brat Kevický je už dávno na pravde Božej a ktovie, či si na neho ešte niekto spomenie. Až dnes, po toľkých rokoch som však objavila malú chybičku. Pod citátom je II.Tim.2,4. Tak, ako celý život neúnavne

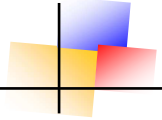
sledoval Božie cesty a svedčil o jeho sláve, dúfam, že je to len jedno z jeho mála pochybení, o 1 čiarku posunuté dlátko a len priestor na dreve mu nedovolil vytesať pokračovanie o tom, že len jeden je prostredník medzi Bohom a ľuďmi a že chce, aby všetci ľudia boli spasení a prišli k poznaniu pravdy. A to je najvyšší Boží poriadok a nenahradí ho žiadny iný, ľudský.

D. Klincková

„Kto ignoruje výchovu, sám sebou pohŕda, lež kto si všíma napomenutie, získa rozumnosť.“

Príslovia 15,32

Bratská láska /Rimanom13.8/

Čosi, podľa čoho má svet poznať, že sme Kristovi učeníci. Čosi, čo je základom vyšších stupňov lásky, až po lásku k nepriateľom.

Budem hovoriť za seba - do priestoru srdca nie som schopný pustiť to, čo nepoznám. Či už ide o učenie, či o človeka. Áno - aj keď ide o brata /nedelného kresťana, či zborového veterána/, ktorý mlčí aj tam, kde by mal prehovoriť. Úctu a dôveru je možné získať len pri dodržiavaní zásad elementárnej slušnosti, plnení sľubov a vytrvalom budovaní bratských vzťahov.

Na princípe našej pozdĺžnosti voči Božej láske, ktorou sme boli nezaslúžene obdarovaní, máme povinnosť milovať hriešnika, no nenávidieť hriech. Ale milovať z povinnosti sa nedá. Pokiaľ láska naráža na nezáujem, vzťah končí, ledva začal. Odpustiť 77 - krát sa dá len tam, kde je ochota vyznať hriech a túžba po náprave. Vyznať nielen hriech, ale aj svoje výhrady a pocity krivdy či ublíženia.

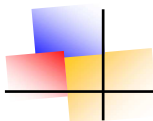
Je také, medzi nami nepopulárne slovo - DISCIPLÍNA. Slovo, ktoré v sebe sústreďuje predpoklady mnohých cností - oddanosť a poslušnosť, úctu, vytrvalosť a spoľahlivosť. Pôvodný význam tohto latinského slova bolo vyučovanie a výchova, discipulus bol žiakom či učeníkom.

Žiaľ my dospelí /bývalí žiaci/ sme ochotní akceptovať požiadavky disciplíny často len na svojom pracovisku, kde ide o chlieb pre naše živobytie. Pokiaľ ale ide o cirkev, platí - „môžem no nemusím“. Je to vzťah nepovinný, liberálny. Mám právo žiadať, ale nemusím dávať. Tak sa nám v cirkevných zboroch príliš často vyskytuje princíp „púšťania chleba dolu vodou“, či siatia naslepo do pôdy bez úžitku.

Známy slogan „Čas sú peniaze“ si upravujeme na „Môj čas...“ Tvoj čas je pre mňa menšej hodnoty. Stačí zaň len formálne poďakovať: „Pán Boh zaplať“?!

Zákon hodnoty má platnosť nielen v ekonomike, ale aj v duchovnom živote. Bez jeho rešpektovania môže aj naša bratská láska zahynúť na podvýživu.

Je na nás, sestry a bratia, aby sme úprimne naplňali biblický príkaz lásky k blížnemu - v úcte ku Božiemu daru života. Je nám preto potrebné každodenne odstraňovať všetky zátarasy,

výhrady a predsudky, ktoré sú prekážkou na ceste vzájomného pochopenia a zblížovania v bratskej láske. Najprv byť disciplinovanými žiakmi v zborovej škole a až potom môžeme byť hodnovernými svedkami a nositeľmi svetla pre svet okolo nás.

Milan Motýl'

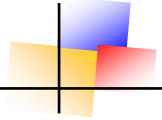
„Muž, ktorý neovláda svojho ducha, je ako preborené mesto bez hradieb.“

Príslovia 25,28

Max Kašparů: Variace

Před nějakou dobou byl v našem kraji na dovolené černošsky student z rovníkové Afriky. Když se na letišti loučil, zeptal se ho jeden z přítomných, jak by charakterizoval občany naší země po svých dvouměsíčních zkušenostech. Student s odpovědí chvíli otálel, ale nakonec odpověděl. Tlumočník, který až do té doby plynule překládal, najednou zaváhal. A jak se později přiznal, nepřišlo mu hned na mysl jedno slovo. Student totiž řekl, že občané naší země jsou lidé, kteří se nikde a za nic nestydí. A právě ono

slovo „stud“ udělalo překladateli potíží. Znal ho, ale pro jeho malou frekvenci používám bylo zasunuto kdesi v jeho paměťovém archivu.

Při této příležitosti jsem si vzpomněl na jistého člena komunistické strany. Když jsem mu - bylo to ještě v době vlády jeho ideologie - vysvětloval, že je potřeba respektovat u každého člověka také jeho svědomí, namítl mi, že slovo „svědomí“ je přežitkem minulosti, patří do výzbroje náboženských tmářů a omezuje člověka v budování lepší společnosti. Více než své svědomí musí prý lidé respektovat potřeby revolučních mas.

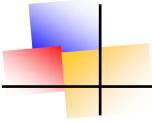
Současná společnost osvědčené morální hodnoty buď zrelativizovala, nebo ze slovníků i srdcí lidí vyloučila. Vystačíme prý si bez nich.

„Podívejte, ani stud, ani svědomí nejsou potřebné a jde to docela dobře i bez nich...“ slýchávám od těch, kteří se již okovů svědomí a studu zbavili. Nepochybují, že to jde, ale vždycky si tiše a v duchu položím otázku: Kam?

Pokud se pojmy nevytěsnilo nebo nezesměšnilo, je zde veliká snaha dát jim jiný obsah:

- z pýchy se stalo zdravé sebevědomí,
- z nestřídmosti vyšší životní úroveň,
- z krádeže ruka volného trhu,
- z neúcty k tradici vítězství zdravého rozumu,
- z mateřství bez manželství moderní forma existence,
- z hulvátství svoboda projevu,
- z lenosti životní styl,
- z lakomství zákon ekonomiky,
- ze zanedbané výchovy tvorba vlastního názoru,
- z hněvu zdravá reakce nad hloupostí druhých,
- ze závisti boj o spravedlnost.

Doby se mění. Komunismus byl nahrazen konzumismem. Ten první nepotřeboval svědomí, druhý nepotřebuje ani stud.

Když se nad oběma pojmy zastavíme, zjistíme, že k sobě bytostně a neoddělitelně patří. Pokud se v člověku umrtví svědomí, nemá se vlastně za co stydět. A pokud se mu popře Bůh, nemá se ani před kým stydět.

Chrobák v hlave

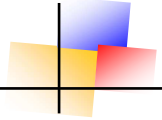
Disciplína nie je nato, aby sputnávala slobodu, ale aby jej umožňovala vzniknúť.

Karel Čapek

Stretnutie východoslovenských staršovstiev v Košiciach

Tretiu aprílovú sobotu sa v našom zbere uskutočnilo už tradičné stretnutie staršovstiev východoslovenského seniorátu. Aj keď vlastne tradícia týchto stretnutí je o dosť staršia ako senioráty. Okrem riešenia aktuálnych problémov alebo hľadania spoločných stanovísk k rôznym otázkam – čo sa dialo aj teraz – sú stretnutia venované aj spoločnému vzdelávaniu. Na takéto stretnutie sú pozývaní aj ďalší záujemcovia z radov zborových pracovníkov. Tentoraz sme mali navyše aj vzácneho hosťa, br. predsedu J. Henžela.

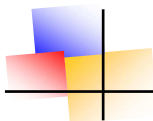
Vzdelávaciu časť mal na starosti br. kazateľ R. Betina a práve to vám chcem priblížiť. Priblížil nám, ako pracovať s biblickým textom pri príprave na kázanie slova – ako si všímať podstatné veci a klásť si správne otázky. Teoretické princípy pritom krásne ilustroval na príklade výkladu 24. kapitoly Lukášovho evanjelia. Táto kapitola obsahuje tri príbehy nedeľného dňa po Veľkej noci – príbeh žien u prázdneho hrobu, príbeh učeníkov idúcich do Emauz a príbeh zjavenia sa Ježiša jedenástim učeníkom v Jeruzaleme.

Prvá fáza je najmä pozorovacia, keď si kladieme otázky „kto?“, „čo?“ a „ako?“. V tomto konkrétnom prípade môžeme vidieť, že všetky tri príbehy majú viacero spoločných znakov. Vystupujú v nich ľudia z okruhu Ježišových učeníkov a priateľov, ktorých charakterizuje smútok, strach a bezradnosť. Ich nádeje sú zdanlivo sklamané. Vtom sa však na scéne nečakane objaví ďalšia postava alebo postavy (anjeli, Ježiš), ktorá položí závažnú otázku. Tá odhalí stav učeníkov a pripraví pôdu na vysvetlenie. V priebehu deja učeníci spoznávajú, že Ježiš žije a stávajú sa svedkami vzkriesenia. Pritom zásadný obrat nastáva vtedy, keď učeníci uveria v Božie slovo. Prázdny hrob ani Ježišova telesná prítomnosť ako svedectvo nestačí, musí sa pridať odvolanie na predpovede prorokov aj Ježiša.

V druhej fáze už ide o výklad pozorovaného a základnou otázkou je „prečo?“. Vo všetkých troch príbehoch je najväčší dôraz položený na posledný spoločný znak. Trojitým opakovaním Lukáš silne zdôrazňuje, že Božie slovo je dostatočné na poznanie toho, že Kristus žije. Z úvodu jeho evanjelia vieme, že to píše pre budúce generácie, pre tých, ktorí už nezažili živého Ježiša. Do Veľkej noci bola jeho fyzická prítomnosť nevyhnutná, ale po vzkriesení už Ježiš sám pripravuje svojich učeníkov na to, že už s nimi nebude. Vždy sa zjaví len na krátky čas a potom zmizne. To isté sa opakovalo aj nasledujúcich 40 dní až po nanebovstúpenie. Ježiš svojim učeníkom nehovorí „pozrite sa, to som ja“, ale odkazuje ich na Písmo. Najlepšie to ilustruje druhý príbeh, kde oči učeníkov sú držané, aby Ježiša nespoznali a on im hovorí: „Ó nezmyselní a leniví srdcom veriť všetkému tomu, čo hovorili proroci!“. Lukáš ukazuje, že vzkrieseného Krista treba hľadať v Písme, že ďalšie generácie nie sú jeho fyzickou neprítomnosťou znevýhodnené.

Tretia fáza je aplikačná – pýtame sa, čo z toho vyplýva pre nás. Z predchádzajúceho spoznávame, že v Písme a cez Písmo hovorí vzkriesený Kristus so svojou cirkvou. Keď k sebe nechávame hovoriť Písmo, nechávame k sebe hovoriť Krista. Ak v našom strede stojí Písmo, stojí v strede vzkriesený Kristus. Jeho telesná prítomnosť nie je dôležitá, lebo bola nahradená duchovnou prítomnosťou Ducha Svätého. Samozrejme, naša viera stojí aj na svedectve tých, ktorí ho videli a zažili, ale nie sme nijako ochudobnení. Bibliocentrická, a teda aj kristocentrická cirkev má

dva základné znaky, ktoré tiež môžeme spoznávať v našich príbehoch: 1) To, čo ľudia prežili, ich vedie do spoločenstva. Nechcú s tým ostať sami, chcú sa o prežitie deliť s ostatnými. 2) Prežitie vedie aj k svedectvu svetu. Cirkev teda pracuje dovnútra aj na vonok.

Diskusia bola bohatá a zachytiť ju prekračuje naše možnosti. Všetci sme odchádzali s pocitom, že nás Pán Boh zase niečo dôležité naučil a že sme sa mohli navzájom povzbudiť. Dúfam, že toto stručné zhrnutie aj vás troška povzbudí, aby ste nabudúce prišli!

Ivan Žežula

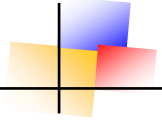
Detská rubrika: Muška Šuška

Aký bol Maťko brankár

Keď išiel Maťko okolo Betkinho domu, uvelebila som sa za volantom autíčka na jeho školskej taške. Na ihrisku bolo už veľa detí. Chlapci – malí aj väčší – sa rozdelili do dvoch družstiev. Maťko bol určený za brankára a musím povedať, že mu to celkom dobre išlo. Skočil a hodil sa vždy tam, kadiaľ sa guľatá šibalka chcela prešmyknúť do bránky.

V druhom družstve bol útočníkom tiež veľmi šikovný chlapec Igorko. Ovládal veľa kadejakých fínt a lopta ho poslúchala. Mal ale jednu veľkú chybu. Chcel / iba on sám / strieľať góly za každú cenu. A pri tom veľkom „chceni“ pokojne aj kopol do cudzieho členka či do kolena a pomáhal si pri hre občas aj rukou. Maťko všetko pozorne sledoval a jeho strely pochytal. Igorko bol preto stále zlostnejší.

Vedľa ihriska na trávniku sa hrali dievčatá. Malá „copatá“ Evička pri naháňačke spadla a udrela si kolienka. Bolelo ju to, ale niektoré deti sa jej napriek tomu posmievali. Maťko zakričal na chlapcov, aby prerušili hru. Utekal zodvihnúť Evičku, utíšiť ju a povzbudiť, aby sa nehanbila pred deťmi. Ved' spadnúť predsa môže každý.

To bola príležitosť pre Igora. Rozbehol sa a do prázdnej bránky strelil gól. Chlapcom sa to nepáčilo, ale Igor sa rozkrikoval. Tak si povedali, že im nestojí za to hádať sa s ním. Veď sa nevie ani slušne správať! Mňa to ale poriadne rozhnevalo. Či pre hlasný krik treba nechať krivdu bez odplaty? Maťko predsa urobil dobrý skutok ! Nemyslíte, deti ?

Rozhodla som sa počkať na svoju príležitosť. Keď Igor šprintoval s loptou k Mačkovej bránke, urobila som rýchly nálet. „Bzzzzz, bzzzzz“ - vykreslila som mu pred očami parádnú „osmičku“. Zaškúľil, potriasol hlavou a ohnal sa rukou. Lopta zatiaľ skončila v tráve vedľa bránky.

Potom som ho neopustila až do konca zápasu. Milý Igor už veru nedal nijaký gól. Vidíte deti – aj malá muška sa môže postaviť proti krivde. Gól do prázdnej bránky bol predsa nespravodlivý. Veď Maťko išiel pomôcť dievčatku, ktorému sa deti vysmievali. Vy by ste sa, milé deti, iste tiež správali ako Maťko. Nemám vari pravdu ?

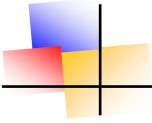
Po skončení zápasu som po toľkom lietaní bola veľmi unavená. Sadla som si oddýchnuť na loptu. Vtom niekto prišiel, zastal si vedľa mňa a pospevoval si. Pozerám – očká ako hviezdičky, jamky na okrúhlych líčkach – Evička ! Už ale odchádza a ja ju chcem odprevadiť domov.

Rýchlo štartujem, letím a „Bzzzzz, bzzzzz“

Muška Šuška

Spracovala Kamila Motýľová

Staršovstvo informuje

- ✚ Mesto Košice vyjadrilo súhlas so skrátením oplotenia na Bardejovskej využitím existujúceho plota pozdĺž ulice.
- ✚ Staršovstvo prijalo pozvanie michalovského zboru na zborovú návštevu 21.6.2009.
- ✚ Staršovstvo s ohľadom na rozvíjajúcu sa prácu vo Vítkovciach schválilo dočasnú podporu pre br. D. Kušnierika, aby mal čas hľadať si zamestnanie.
- ✚ K službe v našom zbere boli pozvaní br. Pavol Hanes a Albín Masarik z KETM.
- ✚ Prostriedky z bývalého účtu v CZK budú použité na stavebné sporenie.
- ✚ Ses. B. Havrilová sa zúčastnila na stretnutí pracovníkov besiedok v Bratislave.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

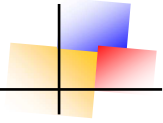
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 29.5.2009 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková,
J. Kutlíková (grafika), K. Motýľová (detská rubrika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
  - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
  - veľká besiedka: od 9:30 do 10:00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 927590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

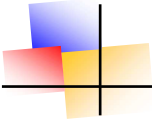
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti: K. Markušová

Modlitebné podnety:

- ✚ Za požehnanie všetkých stretnutí v zbere
- ✚ Za konferenciu Cirkvi bratskej v Hrádku 15.16.
- ✚ Za výlet našich rodín v Račkovej doline
- ✚ Za svedecký život viery a nesenia bremena druhých
- ✚ Za záchranu a duchovnú pomoc našim blíznym a potrebným
- ✚ Za misiu domácu a zahraničnú
- ✚ Za rodiny a detí
- ✚ Za požehnanie práce vo Vítkovciach

Program na mesiac máj

2.	So	14.00 Svadobné zhromaždenie
3.	Ne	9. 30 Modlitby /M. Havrila /; 10.00 Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18. 00 Modlitby
4.	Po	17.30 Mládež
6.	St	
7.	Št	18. 00 Biblická hodina / kaz. P. Halža/.
8.	Pi	Výlet rodín zboru
9	So	Výlet rodín zboru
10.	Ne	9. 30 Modlitby /F. Kaleja/; 10.00 Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ Výlet rodín zboru
11.	Po	17.30 Mládež
12.	Ut	17.30 Schôdza staršovstva
13.	St	
14.	Št	18. 00 Biblická hodina /I Žezula /.
16.	So	
17.	Ne	9. 30 Modlitby /D. Kušnierik /10. 00 / Kázanie Božieho slova /M. Bielik/
18.	Po	17.30 Mládež
20.	Ut	
21.	St	
22.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/.
23.	Pi	16.00 Náboženstvo
24.	Ne	9. 30 Modlitby /M. Petrejčik/; Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ 18.00 Michal'any
25.	Po	17.30 Mládež
27.	St	
28	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/.
29.	Pi	16.00 Náboženstvo
30.	So	17.00 Zborová biblická škola
31.	Ne	9. 30 Modlitby /D. Klein/; Kázanie Božieho slova /kaz. P. Halža/ 18.00 Stretnutie zboru

Zmena programu vyhradená.